

به نام خداوند جان و خرد

طنز در ادبیات ایران • لطیفه‌های عبید زاکانی

سلیمان

سرشناسی: عومن قراردادی؛
 عنوان و نام پدیدآور: مشخصات نشر:
 مشخصات ظاهري: شابک:
 وضیعت فهرست نویسی: پاداشت:
 پاداشت: عنوان دیگر:
 موضوع: شناسه ازوده:
 شناسه ازوده: ردپندی کنگره:
 ردپندی دیویس: شماره کتابشناسی ملی:

عید زاکانی، عید الله - ۷۷۲ق.

لطافی برگزیده

سگی نماند/انتخاب و بازنویسی مجید شفیعی؛ تصویرسازی سعید رزاقی.

تهران: مهاجر، ۱۳۸۶

۸۰ من: صدور (زنگ)

978-964-886-17-47

فیبا

بالای عنوان: طنز در ادبیات ایران: اطیفه‌های عید زاکانی.

این کتاب برگزیده‌ای از کتاب «اطیف» عید زاکانی است.

طنز در ادبیات ایران: اطیفه‌های عید زاکانی.

اطیفه‌های فارس - قرن ۸ ق.

شفیعی، مجید، تصویرگر

PIR5539/۱۹ ۱۳۸۶

۸۷/۳۲

۱۱۰-۶۵۶

سلیمانه

انتخاب و بازنویسی: مجید شفیعی

تصویرسازی: سعید رزاقی

مدیر هنری: فریبا بندی

مدیر فنی: هومنگ آشتیانی

پوینت‌فروم جلد: محسن خره غانمی

گنade سازی برای چاپ: دفتر طراحان شهر گرانیک

نوبت چاپ: چهارم ۱۴۰۲ تیرا؛ ۲۰۰ نسخه

لیتوگرافی: گدبان چاپ از: گدبان

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۸۸۶-۱۷-۴۷

نشانی: تهران - خیابان انقلاب اسلامی - خیابان فخر رازی - بن بست نیک پور - پلاک ۷

تلفن: ۰۰۰۵۴۹۶۴۰۰۶-۰۰۰۵۴۹۶۴۰۰

فهرست:

۴۴	زردیان فروشی	۶	اگر پرده برافتد!
۴۵	کفشن طلعت	۸	گوشت را آزاد کن
۴۶	چرا پیاز برکنندی؟	۱۰	مضایقه
۴۷	پهلهین می خدم	۱۲	خواب آنفت
۵۱	سگی نیاند	۱۴	دقیقان ناقصان
۵۲	مرده کینه	۱۵	این چه باشد؟
۵۳	دوستی نسبیه	۱۶	زنیور عسل
۵۴	لیاس فاخر	۱۷	گیریزش
۵۵	علاج درد	۱۸	رویاه گزیدگی
۵۸	خواسته پر دردرسر	۱۹	مگر نمی بینی؟
۵۹	دللان	۱۹	بالامنیعی
۶۰	کتاب، خانه ما	۲۱	افسارات
۶۱	چه کردی	۲۲	ملوک قدم
۶۲	با عوجه ها کند!	۲۳	من نفرستادم!
۶۳	حسنه درد می کند	۲۴	از بیرون
۶۶	فنا شده	۲۵	چه خواهی؟
۶۸	صورت نیکو	۲۶	صورت نیکو
۶۷	گور دیاز	۲۸	لگ لگ ها
۶۸	لگ تازی	۲۹	زهر عسل
۷۰	دشمنی	۳۰	اگتها داری؟
۷۱	دست خالی، احیان	۳۲	چشم درد
۷۲	پنج انگشت	۳۴	حکایت ماهیان
۷۴	زحمت فراوان، فراموشی	۳۶	مدد بارنجان
۷۵	بلا و بیاو علاء!	۳۸	خوارک قلیه، جایی مرو
۷۶	تیر قیمتی	۴۰	گرسنگی
۷۷	شیطان در پیش	۴۱	گرفتاری
۷۹	خشست خام	۴۲	تعربیت
۸۰	خداد زحمت	۴۳	

www.ketab.ir

خواجه نظام الدین عبیدالله زاکانی قزوینی معروف به عبید زاکانی از شاعران و نویسنده‌گان و طنزپردازان معروف و بزرگ ایران در قرن هشتم هجری می‌باشد. نام شخصی او عبیدالله و نام هنری یا تخلص شعری او عبید بوده است. به گفته حمدالله مستوفی همشهری او، عبید از خاندان زاکانیان است. زاکانیان تیره‌ای از اعراب هستند که به قزوین مهاجرت کردند. اینها اعرابی بودند که در قرن دوم هجری به این منطقه کوچانده شدند تا قزوین رونق بگیرد. او مقدمات علوم را در قزوین فرا گرفت و برای تکمیل آن به شیراز رفت. حافظ شیرازی و سلمان ساوجی هم عصر او بودند. در گذشت او را بین سالهای ۷۶۸ تا ۷۷۲ هجری در اصفهان یا بغداد نوشته‌اند. حتی محل دفن او نیز مشخص نیست. احتمالاً او را در ماهان کرمان یه خاک سپرده‌اند.

شهرت عبید به اشعار و نوشته‌های طنز و وبه و تیره طنز سیاسی است. در زمانه‌ای که او می‌زیست ایران در هرج و مرج به سر می‌برد و وضع و خاصیت کشور در هم ریخته بود. او با زبان طنز به انتقاد از وضع و اخلاق بد زمانه خویش می‌پردازد. او بزرگترین لطیفه پرداز چیره دست و ممتاز ادبیات فارسی است. عبید با زبان طنز بیزاری خود را از دغل بازی و حیله گری و فریبکاری عده‌ای که خود را زاهد و نیک کردار و پاک نامیده‌اند نشان داده است. از خصوصیات طنز عبید می‌توان به:

- ۱ نکته سنجه و شناخت کمبودها و یافتن نشانه‌های خنده‌دار و متضاد زندگی انسانها.
- ۲ نوآوری در بیان مطالب با بیانی شیرین و تأثیرگذار.
- ۳ ایجاز در بیان یعنی با کمترین کلمات بیشترین مقصود را رساندن و دوری از درازگویی و آرایشهای لفظی.

۴ او در انواع شعر مثل غزل و قصیده و مثنوی و رباعی و ترکیب‌بند و قطعه استاد بود. اما مهم‌ترین و تأثیرگذارترین کارهای عیید همانا لطیفه‌سرایی و طنزپردازی او می‌باشد.

مثنوی موش و گربه او یکی از آثار مهم و شاخص طنز در ادب کهن ایران می‌باشد. از دیگر آثار او می‌توان به:

- ۱ کلیات و اشعار جدی
- ۲ مثنوی عشق نامه
- ۳ کتاب نوادرالامثال
- ۴ کتاب اخلاق الاشراف
- ۵ ریش نامه
- ۶ صد نامه
- ۷ فالنامه بروج
- ۸ مثنوی سنگ تراش
- ۹ رساله تعریفات
- ۱۰ رساله دلگشا

عیید در آثار طنزش پرده از فساد جامعه برداشته و باشلاق طنز ردائل اخلاقی مردمان روزگار خود را به باد سخت‌ترین انتقادها می‌گیرد آثار عیید چون دری درخشنan بر تارک ادب کهن ایران می‌درخشنند.